

Κύπρος 1955-1959. Η πανηγυρική επανάληψη του αγώνα της εθνικής παλιγγενεσίας του 1821!

Γράφει ο Στέλιος Κούκος.

«Μας ατενίζουν οι αγωνισταί τού 1821, οι οποίοι και μας εδίδαξαν ότι η απελευθέρωσις από τον ζυγόν δυνάστου αποκτάται πάντοτε με το αίμα». Από την πρώτη προκήρυξη της ΕΟΚΑ. (1η Απριλίου 1955)

Ο καλύτερος εορτασμός και η αντίστοιχη απόδοση τιμής σε έναν Μάρτυρα είναι η μίμηση του. Και να που και ο αγώνας της Εθνικής Οργάνωσης Κυπρίων Αγωνιστών για την ένωση της Κύπρου με την μητέρα Ελλάδα, πέραν από άλλα αντίστοιχα χαρακτηριστικά με τον αγώνα του 1821, μοιάζει να αποτελεί και τον καλύτερο εορτασμό της εθνικής μας παλιγγενεσίας και μίμηση της!

Και ένα από τα σημαντικότερα κοινά χαρακτηριστικά των δύο αγώνων ήταν το παράτολμο τους που ως σκέψη και μόνον βρισκόταν στα όρια της αποκοτιάς, του αυτοχειριασμού, της αυτοκτονίας!

Και στην περίπτωση της «περίκλειστης» από θάλασσα Μεγαλονήσου διαφυγή καμιά! Μόνον ως ψυχές μπορούσαν να διαφύγουν, να δραπετεύσουν σε περίπτωση καταδίωξή τους οι αγωνιστές! Άλλωστε η αριθμητική και ποιοτική υπεροχή των εμπολέμων, όσον αφορά τον εξοπλισμό, την εκπαίδευ-

ση, την στρατιωτική και πολεμική εμπειρία ήταν ιδιαίτερα συντριπτική εις βάρος των αγωνιστών της ΕΟΚΑ!

Αλλά η νέα ελληνική ευφάνταστη... απερισκεψία εξόπλισε με φτερά και τις ψυχές των Κυπρίων ανδρειωμένων επαναστατών! Και μάλιστα για κάθε χρήση!

Μια διαφορά της έναρξης της Ελληνικής Επανάστασης με την ανάλογη έναρξη του αγώνα της ΕΟΚΑ ήταν ότι η δεύτερη έμεινε σχεδόν τελείως απαρατήρητη μέχρι την εκδήλωση-έναρξή της την 1η Απριλίου του 1955. Ενώ η Ελληνική έγινε γνωστή και έτσι επισπεύσθηκε και γι' αυτό άρχισε στις 17 Μαρτίου και όχι στις 25 του Ευαγγελισμού όπως είχε προγραμματιστεί!

Αλλά οι πιστοί Επαναστάτες που είχαν την Παναγία μαζί τους σε κάθε τίμια στρατιωτική ενέργειά τους, ως αιώνια υπέρμαχο Στρατηγώ της Ρωμησοσύνης, ταύτισαν τον επαναστατικό ευαγγελισμό του γένους με τον Ευαγγελισμό Της!

Οι εξορισθέντες από του Βρετανούς το 1956. Από αριστερά: Ο Ιερέας, π. Σταύρος Παπαγαθαγγέλλου, ο Πολύκαρπος Ιωαννίδης, ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος και ο Μητροπολίτης Κυρηναίας Κυπριανός.

Όσο για την Αγία Λαύρα του Κυπριακού Ελληνισμού αυτή ήταν η εκκλησία της Παναγίας Φανερωμένης στο κέντρο της Λευκωσίας η οποία ήταν πάντα επίκεντρο εθνικών πανηγυρισμών!

Και τα προεπαναστατικά εκείνα χρόνια είχε εφημέριό της τον φλογερό ιερέα Παπα-Σταύρο Παπαγαθαγγέλου στον οποίο οι αρχηγοί του αγώνα Γεώργιος Γρίβας-Διγενής και ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος ανέθεσαν την στρατολόγηση και την όρκιση νεαρών αγωνιστών ανδρών και γυναικών από τις τάξεις της ΟΧΕΝ (Ορθόδοξη Χριστιανική Ένωση Νέων).

Οι ενέργειες του πατρός Σταύρου Παπαγαθαγγέλου δεν πέρασαν απαρατήρητες από τις βρετανικές μυστικές υπηρεσίες και έτσι το 1956 τον εξόρισαν μαζί με τον Αρχιεπίσκοπο, τον Μητροπολίτη Κυρηνείας Κυπριανό και τον δημοσιογράφο, εκδότη και γραμματέα της Μητρόπολης Πολύκαρπο Ιωαννίδη στις Σειχέλες.

Σύλληψη «τρομοκρατών» της ΕΟΚΑ από τον βρετανικό στρατό!

Την 1η Απριλίου του 1955, λοιπόν, και οι νεώτεροι Έλληνες επαναστάτες, οι ευαγγελιστές της ένωσης της Κύπρου με την Ελλάδα, μια βδομάδα μετά την διπλή επέτειο του Ευαγγελισμού, έδωσαν το δικό τους εκρηκτικό στίγμα του ξεσηκωμού με σαμποτάζ σε διάφορα σημεία της Μεγαλονήσου!

Τότε και ο πρώτος νεκρός! Από επαναστατικό αυτοσχεδιασμό και πλήρη άγνοια κινδύνου! Μοδέστου Παντελή, ετών 32, αιωνία η μνήμη!

Οι θάνατοι ήταν αρκετοί κατά τη διάρκεια της κατασκευής αυτοσχέδιων βομβών και λοιπών εκρηκτικών ή την μεταφορά τους!

Αλλά και θάνατοι στο πεδίο της μάχης, καταδίκες σε απαγχονισμό, κατά την διάρκεια απάνθρωπων βασανιστηρίων, από προδότες ακόμη και μαθητών σε διαδηλώσεις! Νεομάρτυρες του Γένους! Ηρωομάρτυρες και Παιδοστρατιωτικοί αρχάγγελοι του γένους!

Και μάλιστα οι κηδείες τους και τα ετήσια εθνικά τους μνημόσυνα πραγματοποιούνταν μέσα σε ένα ατελείωτο ελληνικό πανηγύρι στο οποίο συμμετείχε η ολότητα σχεδόν του κυπριακού λαού! Αυτό αποτελεί και μια περίτρανη απόδειξη ότι ο αγώνας της ΕΟΚΑ είχε όλα τα χαρακτηριστικά της επανάστασης και όχι μιας επί μέρους και μεμονωμένης στάσης ατόμων.

Σ' αυτές τις κηδείες των νέων Ελλήνων ηρώων πρωταγωνιστούσαν με το αντίστοιχο ηρωικό τους κουράγιο οι γονείς, τα αδέρφια, οι χήρες σύζυγοι, τα ορφανά παιδιά!

Όλοι καμάρωναν που τα παιδιά τους έφευγαν τυλιγμένα με την ελληνική σημαία!

Με χίλια «Χαλάλι στην Ελλάδα!» τους αποχαιρετούσαν και τους προέπεμπαν!

Μέσα από τέτοιες οικογένειες βγήκαν οι Μάρτυρες αυτοί!

Τα Φυλακισμένα Μνήματα με τους τάφους των ηρώων της ΕΟΚΑ στις Κεντρικές Φυλακές της Λευκωσίας.

Έτσι, η Κύπρος και ο ελληνισμός της μέσα στα τέσσερα χρόνια (1955-1959) που κράτησε ο αγώνας βίωσε κορυφαίες στιγμές ελληνικής έξαρσης!

Και χωρίς οποιαδήποτε μισαλλοδοξία! Ήταν ένα διαρκές εσωτερικό πανηγύρι ελληνικής απεραντοσύνης!

Και όταν υπάρχει αυτή η ελληνική απεραντοσύνη της οικουμενικότητας που είναι καρδιάς φούντωση και πλήρωση, τίποτε δεν μπορεί να σταθεί απέναντί της, γιατί δεν θα διστάσει να τα αγκαλιάσει όλα! Με οποιοδήποτε τίμημα! Σε παροξυσμό αγάπης!

Μαζί θα πανηγυρίσουν η γενναιότητα με την αθωότητα, αλλά και η ιερότητα από την οποία εμφορείται και συνοδεύει το δίκιο του επ' ελευθερία αγώνα.

Ότι ο άνθρωπος έχει δικαίωμα να ζει εν ελευθερία, να απολαμβάνει και να χαίρεται την ζωή του! Ή σε περίπτωση σκλαβιάς να διεκδικεί την ελευθερία του τόπου του και να μπορεί να υψώνεται ελεύθερος ακόμη και θυσιαζόμενος για όλα αυτά!

Και οι ηρωικές ψυχές των Ελλήνων της Κύπρου που θυσιάζονταν, δεν έμεναν μέσα στα ελεύθερα ή Φυλακισμένα μνήματά τους και πραγματοποιούσαν καινούργιες φουρνιές ελληνομαζώματος ηρώων που συνέχιζαν τις αιφνίδιες χοντρές ανταρτικές πλάκες στον στρατό της αυτοκρατορίας! Με απίστευτα τολμηρά σαμποτάζ και τεράστιες ζημιές για τους Βρετανούς!

Αλλά η ελευθερία της Κύπρου δεν ήταν απρόσωπη, είχε όνομα, σώμα, γένος και σχέση!

Ήταν η Ρωμιοσύνη, ο ελληνισμός, η Ελλάδα και ήταν η μητέρα!

Και όπως όλα τα ορφανά του κόσμου την μητέρα τους θέλουν!

Και ας τρώνε πέτρες, πάνω στην πέτρα, τον ρότσο τους!

Με οποιοδήποτε καιρό, παράκαιρο και παλιοκαιρό!

Φωτογραφία που τράβηξε ο ποιητής Γιώργος Σεφέρης στην Άλωνα της Κύπρου, 1954.

Τι έξαρση χαρμόλυπης εθνικής εμμονής και ανάτασης στο σύνθημα: «Την Ελλάδα θέλουμε κι ας τρώγουμε πέτρες»!

Και, όμως, η κακούργα μητριά Βρετανία δεν συνηγορούσε στο αγκάλιασμα αυτό και τάισε τους εξεγερμένους με τον χορτάτο και βουλιμικό πολιτισμό της! Απανθρωπισμό!

Πριν, τότε, σήμερα και στην Πενταμερή σε λίγες μέρες!

Ο καθένας εκ του περισσεύματος της καρδιάς προσφέρει!

Τι να σου κάνουν οι ελληνικές κλασικές και νεοελληνικές σπουδές στα Κέμπριτζ και στις Οξφόρδες; Από εκεί, άλλωστε, προέρχονται και περίεργες «επιστημονικές» απόψεις περί του Ελληνισμού και του έθνους, για τον πολιτισμό μας! Τον οποίο μοιάζει να αδυνατούν να καταλάβουν!

Τι να καταλάβουν από τα κλεμμένα φυλακισμένα ελληνικά αγάλματα στο Μουσείο του Λονδίνου; Μόνο την εμπορική τους εκμετάλλευση! Εισιτήρια και εμπόριο όπως συνήθως, και πάντα! Οι αποικιοκράτες έμποροι λαών και εθνών!

Ο αρχηγός της ΕΟΚΑ Γεώργιος Γρίβας – Διγενής με αντάρτες.

Αλλά, μήπως, η «συμπεριφορά» των Βρετανών... συμμάχων μας κατά τη διάρκεια του αγώνα '55-'59 δεν έφτασε στα επίπεδα των εγκλημάτων των ναζί;

Πώς, όμως να το χωνέψουν που μια χούφτα ανεκπαίδευτων στρατιωτικά Ελλήνων τα έβαζε με δύναμη 40.000 χιλιάδων πλήρους εξοπλισμένου και εμπειροπόλεμου στρατού απ' όλη την τότε Βρετανική αυτοκρατορία; (Και με συμμάχους τους Τουρκοκύπριους σε βρώμικες αποστολές);

Φαίνεται πως ο Έλληνας ήταν πάντα ταγμένος να τα βάζει με αυτόκρατορίες Περσική, Ρωμαϊκή, Οθωμανική, Βρετανική! Δεν ξεχνάμε και την... γερμανική ναζιστική αλλά αυτή δεν πρόφτασε να στεφθεί αυτοκρατορικά! Πάντως η εχθρότητα και της δημοκρατικής έκδοσης της Γερμανίας απέναντι στον ελληνισμό παραμένει! Και αυτοί μετρ στις ελληνικές κλασικές σπουδές! Με σπουδαίες εκδόσεις των αρχαίων Ελλήνων!

Αλλά φαίνεται πως παρασυρθήκαμε... σε πικρές αλήθειες!

Είναι γιατί το δίκιο των αγώνων των Ελλήνων μοιάζει να προσκρούει σε δυνάμεις και έθνη τα οποία ενώ θα έπρεπε να είναι πραγματικοί σύμμαχοί μας, εντούτοις, βρίσκονται μια ζωή απέναντί μας και με το μέρος των εχθρών του ελληνισμού! Ετερόδοξοι ακόμη και ομόδοξοι!

Και όπως έλεγε ο άγιο Παΐσιος «όποιοι λένε, ή θέλουν να δείχνουν ότι μας αγαπάνε λίγο, αυτοί θέλουν και επιδιώκουν να μας τσαλακώσουν πολύ. Οι άλλοι, πάλι, που δεν μας αγαπούν, θέλουν να μας εξαφανίσουν σαν έθνος».

Και μοιάζει ο αγώνας των Ελλήνων να είναι ηρωικός έτσι κι αλλιώς! Ακόμη και σε περιόδους ειρήνης! Γι' αυτό χρειάζεται περισσή σύνεση! Και, βεβαίως, ομόνοια!

Μια όμορφη μέρα ξημέρωσε σήμερα για τον ελληνισμό και θα πρέπει να την χαρούμε!

Η μεγάλη γιορτή της επετείου της συμπλήρωσης 200 χρόνων από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης αγκαλιάζει και την Κυπριακή Επανάσταση των Ελλήνων της Κύπρου η οποία ήταν συνέχειά της και για την ένταξη της Μεγαλονήσου στο νέο ελληνικό κράτος! Την Ελλάδα!

Οι νέοι Έλληνες ήρωες της Κύπρου εμφορούνταν από την Επανάσταση του 1821 και από την δική τους υπέρ ελευθερίας τρέλα, την αγάπη τους στην Ελλάδα!

Οι ήρωες του '21 οι οποίοι επιστατούσαν και ατένιζαν από ψηλά αλλά και εξ επαφής τον ξεσηκωμό των Ελλήνων της Κύπρου πρέπει να είναι ιδιαίτερα ευχαριστημένοι και περήφανοι!

Ποιους να πρωτοευχαριστήσουμε!

Η πατρίς, ο Ελληνισμός και οι Έλληνες ευγνωμονούντες!

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>